

ΚΑΘΙ ΚΟΟΥΛΑ

Η ζωή, ο έρωτας και όλα τα άλλα...

HEARTSIDE BAY

ΒΙΒΛΙΟ 4

Ραντεβού
με τη μοίρα

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ: HEARTSIDE BAY 4 – A DATE WITH FATE
Από τις Εκδόσεις Scholastic Children's Books, Λονδίνο 2014
ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Heartside Bay 4 - Ραντεβού με τη μοίρα**
ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Cathy Cole
ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Μιχάλης Κτενάς
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Μαρία Παναγοπούλου
ΣΥΝΘΕΣΗ ΕΞΟΦΥΛΛΟΥ: Scholastic Ltd.
ΜΑΚΕΤΑ ΕΞΟΦΥΛΛΟΥ: Δημήτρης Χαροκόπος
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Ραλλού Ρουχτά

© Scholastic Ltd., 2014

© Φωτογραφίας εξωφύλλου: Iina Simeonova/Trevillion Images

© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2016

Πρώτη έκδοση: Μάιος 2016

Έντυπη έκδοση ISBN 978-618-01-1410-2

Ηλεκτρονική έκδοση ISBN 978-618-01-1411-9

Τυπώθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σε χαρτί ελεύθερο χημικών ουσιών, προερχόμενο αποκλειστικά και μόνο από δάση που καλλιεργούνται για την παραγωγή χαρτιού.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής αδειάς του εκδότη κατά οποιοδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.

Έδρα: Τατοίου 121, 144 52 Μεταμόρφωση

Βιβλιοπωλείο: Εμμ. Μπενάκη 13-15, 106 78 Αθήνα

Τηλ.: 2102804800 • fax: 2102819550 • e-mail: info@psychogios.gr

www.psychogios.gr • <http://blog.psychogios.gr>

PSYCHOGIOS PUBLICATIONS S.A.

Head Office: 121, Tatoiou Str., 144 52 Metamorfossi, Greece

Bookstore: 13-15, Emm. Benaki Str., 106 78 Athens, Greece

Tel.: 2102804800 • fax: 2102819550 • e-mail: info@psychogios.gr

www.psychogios.gr • <http://blog.psychogios.gr>

ΚΑΘΙ ΚΟΟΥΛ

HEARTSIDE
Ραντεβού
με τη μοίρα BAY

*Μετάφραση:
Μιχάλης Κτενάς*

(Η αφιέρωση έχει γίνει δωρεά από τη συγγραφέα.)

*Στην πολυαγαπημένη μας Γκρέις,
Είσαι η ηλιαχτίδα μας.
Μαμά, μπαμπάς, Έλι, Έμιλι και Άντριου*

Ένα μεγάλο ευχαριστώ στις Λούσι Κόρτνι και Σάρα Γκραντ

Η Ιβ Σάμερσταουν έπαιζε με τα κουμπιά στο κάθισμα, διασκεδάζοντας με τον τρόπο που αυτό άλλαζε θέσεις ώσπου να βρει την ιδανική. Τέντωσε τα πόδια της για να θαυμάσει τα καινούργια της παπούτσια, ένα ζευγάρι κατακόκκινα σανδάλια με χρυσές μπαρέτες που έλαμπαν στο φως. Μετά, άνοιξε την τηλεόραση που βρισκόταν μπροστά της, έψαξε τα κανάλια και την έσβησε ξεφυσώντας απογοητευμένη.

Ακόμη και τα ιδιωτικά τζετ μπορούν να γίνουν βαρετά, όταν δεν έχεις κανέναν για να μιλήσεις, σκέφτηκε.

Το στομάχι της Ιβ σφίχτηκε με έναν γνώριμο τρόπο. Έτσι κι αλλιώς, κανένας δεν της μιλούσε πια. Ακόμη κι αν οι φίλες της βρίσκονταν μαζί της στο αεροσκάφος, ήξερε πως θα της είχαν γυρισμένη την πλάτη.

Κοίταξε τις τσάντες με τα λογότυπα πασίγνωστων γαλλικών οίκων μόδας κι αμέσως ηρέμησε. Είχε αγοράσει μερικά υπέροχα κομμάτια σ' αυτό το ταξίδι. Ανυπομονούσε να τα δοκιμάσει ξανά μπροστά στον ψηλό τριπλό καθρέφτη που είχε στο υπνοδωμάτιό της.

Πώς ζει ο κόσμος χωρίς τριπλό καθρέφτη; αναρωτήθηκε, βγάζοντας από μια τσάντα ένα φορεματάκι με γαλάζιες πούλιες, που στραφτάλιζαν στο φως όπως και οι μπαρέτες των σανδαλιών της.

Μετά, το ακούμπησε στο άδειο λευκό δερμάτινο κάθισμα δίπλα της και άπλωσε το χέρι της για να πιάσει μια τσάντα με μπλε και άσπρες ρίγες καθώς και χρυσαφένιες φούντες στα χερούλια της. Από μέσα έβγαλε το αγαπημένο της κομμάτι, μια απαλή εσάρπα στην πιο όμορφη απόχρωση του μοβ, τόσο ζεστή όσο η μητρική αγκαλιά.

Η αλήθεια ήταν πως η μητέρα της Ιβ δεν την αγκάλιαζε και τόσο συχνά, η Ιβ, όμως, γνώριζε πώς ήταν. Έχωσε τη μύτη της στη μαλακή εσάρπα και εισέπνευσε την αγαπημένη μυρωδιά του καινούργιου. Μετά, τη χάιδεψε, τη δίπλωσε και την ακούμπησε απαλά πάνω στο αστραφτερό φόρεμα.

Ο μπαμπάς της άφησε το τηλέφωνο και έστρεψε την προσοχή του στο τάμπλετ που βρισκόταν στο τραπέζι μπροστά του. Τα μακριά του δάχτυλα κινήθηκαν με ταχύτητα και σιγουριά. Κανείς δεν μπορούσε να αρνηθεί πως ο Χένρι Σάμερσταουν ήταν ένας γοητευτικός άντρας που έδειχνε δέκα χρόνια νεότερος. Η Ιβ έλπιζε πως κι ο δικός της ο άντρας μεγαλώνοντας θα παρέμενε γοητευτικός σαν τον πατέρα της. Ο μπαμπάς της κούνησε ελαφρά το ποτήρι με το ανθρακούχο νερό και κοίταξε την κόρη του, σαν να θυμήθηκε ξαφνικά πως βρισκόταν κι εκείνη εκεί. «Πώς τα πας, μπέμπα;»

Η Ιβ εκμεταλλεύτηκε την ευκαιρία. «Δεν είναι το πιο ωραίο πράγμα που έχεις δει ποτέ, μπαμπά;» τον ρώτησε, σηκώνοντας ψηλά το γαλάζιο φόρεμα για να το θαυμάσει ο πατέρας της. Το κασμιρένιο ύφασμα ξεδιπλώθηκε στη μοκέτα του πατώματος. «Ήταν το τελευταίο κομμάτι και ήταν στο νούμερό μου, το πιστεύεις; Δεν υπήρχε περίπτωση να μην το πάρω. Ήταν...»

Εκείνη τη στιγμή άρχισε να χτυπάει το τηλέφωνο. Ο πατέρας της Ιβ σήκωσε το χέρι του, σαν να ζητούσε συγγνώμη, και απάντησε. «Κύριε Χονγκ, πόσο χαίρομαι που σας ακούω! Ελπίζω να μην αντιμετωπίσατε κάποιο πρόβλημα επιστρέφοντας από Σανγκάη».

Η Ιβ κατέβασε το φόρεμα και κοίταξε έξω από το παράθυρο, αποφασισμένη να μη στενοχωρηθεί. Στο κάτω κάτω, αν ο μπαμπάς της δεν είχε δουλειά στο Παρίσι, δε θα πήγαινε ούτε αυτή στην Πόλη του Φωτός. Δεν είχε κανένα δικαίωμα να του κρατάει κακία για μερικά επαγγελματικά τηλεφωνήματα. Θα του έκανε επίδειξη μόδας μόλις έφταναν σπίτι.

Η Ιβ δάγκωσε το χέιλος της από τα νεύρα της στη σκέψη πως η αδελφή της μάλλον θα ήταν σπίτι. Η Χλόη ήξερε πώς να τη βγάζει εκτός εαυτού: χοροπηδούσε γύρω από τον μπαμπά τους, κρεμιόταν από πάνω του και του μιλούσε με ναζιάρικη φωνή, κάτι που έκανε μόνο σ' εκείνον. Και ο μπαμπάς της πάντα υπέκυπτε. Τη στιγμή που η Χλόη έμπαινε στο δωμάτιο, η Ιβ γινόταν ξαφνικά άορατη.

Σήκωσε την κασμιρένια εσάρπα από το πάτωμα. Είχε ήδη αρχίσει να χάνει αυτή την αίσθηση του καινούργιου και παρατήρησε πως είχε πιαστεί σε μία πούλια του γαλαζιου φορέματος. Την πέταξε κάτω θυμωμένη.

Ο μπαμπάς με αγαπάει, αλλιώς δε θα με έπαιρνε μαζί του σε τούτο το ταξίδι. Άραγε την αγαπούσε περισσότερο από τη Χλόη; Ποτέ δεν είχε τολμήσει να τον ρωτήσει.

«Ναι, όλα πάνε όπως τα είχαμε σχεδιάσει, κύριε Χονγκ». Το Ρόλεξ του μπαμπά της έλαμψε κάτω από τα διακριτικά φώτα του ιδιωτικού αεροσκάφους, καθώς γύρισε τον καρπό του για να δει την ώρα. Μετά, κοίταξε από το παράθυρο την ολόφωτη αγγλική ακτογραμμή που όλο και πλησίαζε. «Η ζήτηση είναι τόσο μεγάλη, που δεν τους προλαβαίνω. Μερικά μεγάλα ονόματα θα ανοίξουν καταστήματα στο εμπορικό κέντρο μας, αμέσως μόλις οι χώροι είναι έτοιμοι. Τα κέρδη θα είναι τεράστια. Αξίζει την κάθε πένα που έχουμε επενδύσει ως τώρα, σας διαβεβαιώνω. Αυτά που θα πάρετε μόλις θα έχω τελειώσει με το εμπορικό κέντρο του Χάρτσαϊντ θα είναι τουλάχιστον τα διπλάσια απ' όσα επενδύσατε».

Κάθε επιχειρηματική κίνηση του μπαμπά της αμέσως αποδεικνυόταν χρυσωρυχείο, σκέφτηκε η Ιβ, αποφασισμένη να φτιάξει το κέφι της. Οι καλύτεροι οίκοι μόδας του κόσμου είχαν εκδηλώσει την επιθυμία ν' ανοίξουν καταστήματα στο εμπορικό κέντρο που ετοιμάζε. Ο μπαμπάς της ήταν ο πιο σπουδαίος άνθρωπος στο Χάρτσαϊντ Μπέι και κορυφή στη δουλειά του. Ήξερε τους πάντες, είχε αξιόλογους συνεργάτες και την αγαπούσε τρελά.

Μύρισε για άλλη μια φορά την κασμιρένια εσάρπα της και μετά την πέταξε άτσαλα στην άσπρη-μπλε τσάντα.

«Όπου να 'ναι προσγειωνόμαστε», της είπε ο μπαμπάς της, χώνοντας το κινητό του στην τσέπη του. «Πέρασες καλά, Ιβ; Συγγνώμη που δεν μπόρεσα να έρθω μαζί σου στα μαγαζιά».

«Δεν πειράζει, μπαμπά», είπε η Ιβ, σε μια έκρηξη αγάπης. «Προηγείται η δουλειά, το καταλαβαίνω. Είμαι πια σε μια ηλικία που μπορώ να φροντίζω τον εαυτό μου. Το Παρίσι ήταν υπέροχο. Είναι τόσο όμορφο αυτή την εποχή».

«Λυπάμαι που η Ρι δεν μπόρεσε να έρθει μαζί σου για παρρέα», πρόσθεσε ο μπαμπάς της. «Έχω καιρό να τη δω. Εξακολουθεί ν' ασχολείται με τη μουσική;»

Η Ιβ ένωσε το πιγούνι της να τρέμει. Ο μπαμπάς της έδειξε έκπληκτος και αναστατωμένος.

«Τι τρέχει, μπέμπα;»

Για μια στιγμή, η Ιβ ένωσε την ανάγκη να του εκμυστηρευτεί όλα της τα προβλήματα. Να πει στον μπαμπά της όλα όσα είχαν πάει στραβά στη ζωή της τώρα τελευταία. Πως το καινούργιο κορίτσι, η Λάιλα Μάρεϊ, της είχε κλέψει τον Όλι, το αγόρι που ήθελε η Ιβ. Το απίστευτο μπέρδεμα με τη Ρι και τον Μαξ. Η Ιβ δεν ήταν καθόλου σίγουρη γιατί μπήκε στον κόπο να κυνηγήσει τον Μαξ απ' την αρχή· δεν της άρεσε και τόσο. Τώρα η φίλη της τη μισούσε, επειδή προσπάθησε να της τον κλέψει, ενώ ο Μαξ είχε ήδη γυρίσει στη Ρι. Ακόμη και η Πόλι Νέλσον πίστευε

πως ήταν κακός άνθρωπος, παρόλο που είχε προσπαθήσει να κάνει μια χάρη σε αυτήν και στη μαμά της, τακτοποιώντας το θέμα που είχε προκύψει με την κυρία Άντριους! Χωρίς αυτήν, η κυρία Άντριους θα είχε χάσει τη δουλειά της, επειδή ερωτεύτηκε τη μαμά της Πόλι. Το στομάχι της σφίχτηκε σαν θυμήθηκε εκείνη τη συζήτηση. Όχι, δε θα έκανε ποτέ ξανά το ίδιο λάθος. Και έπειτα απ' όλα αυτά, η Ιβ δεν ήταν καθόλου σίγουρη για το ποια ήταν τελικά. Τίποτα δεν της φαινόταν σωστό.

Ο μπαμπάς σου έχει πιο σημαντικά πράγματα ν' ασχοληθεί, είπε από μέσα της η Ιβ. *Του αξίζει να βλέπει την κόρη του χαρούμενη και όχι με τα μούτρα κατεβασμένα.*

Οι λέξεις, όμως, άρχισαν να βγαίνουν από το στόμα της, πριν προλάβει να τις σταματήσει.

«Να, έχουν γίνει διάφορα τώρα τελευταία στο σχολείο. Με τ' αγόρια, με τις φίλες μου... Ξέρεις τώρα».

Δάγκωσε το χείλος της για να μην της ξεφύγει τίποτε άλλο. Ο μπαμπάς της θα απογοητευόταν αν μάθαινε πως τα πάντα πήγαιναν στραβά. Δεν μπορούσε να του πει τι είχε συμβεί.

«Τίποτε, όμως, που να μην μπορώ να χειριστώ», βιάστηκε να προσθέσει.

Χαρίζοντας στον μπαμπά της το πιο εκτυφλωτικό χαμόγελό της, έριξε πίσω τα μακριά πυρρόξανθα μαλλιά της. Εκείνος γέλασε και ακούμπησε αναπαυτικά στην πλάτη του καθίσματος του.

«Ξέρεις τι σκέφτομαι;» Η φωνή του είχε έναν σκανταλιάρικο τόνο που κίνησε το ενδιαφέρον της Ιβ. «Νομίζω», συνέχισε εκείνος, «πως είναι ώρα να κάνεις ένα από αυτά τα φανταστικά πάρτι σου. Η πριγκίπισσά μου είναι χαρούμενη όταν διοργανώνει πάρτι. Σωστά;»

Η Ιβ τσίριξε και πετάχτηκε πάνω για ν' αγκαλιάσει τον μπαμπά της. Λάτρευε τα πάρτι. Όταν διοργάνωνε ένα, όλα τα άλλα έμπαιναν σε δεύτερη μοίρα. Στο μυαλό της είχαν ήδη αρχίσει

να στριφογυρίζουν διάφορα θέματα, ονόματα καλεσμένων και φορέματα.

«Φανταστικά!» είπε με κομμένη την ανάσα. «Επειδή το τελευταίο πάρτι που είχα κάνει ήταν στο σπίτι, ίσως πρέπει να το κάνω κάπου αλλού ετούτη τη φορά. Να νοικιάσω έναν χώρο;»

«Ποιον;» ρώτησε ο μπαμπάς της.

Η Ιβ κάθισε δίπλα του, με μάτια που έλαμπαν. «Τι λες για ένα από εκείνα τα νησάκια λίγο πιο πέρα από την ακτή; Μπορούμε να μεταφέρουμε τον κόσμο με το γιοτ. Ο καιρός τέτοια εποχή θα είναι τέλειος! Θα στήσουμε μια ριγέ τέντα στην παραλία και μια ψησταριά. Όχι, περίμενε! Θα ανάψουμε φωτιά για να ψήσουμε! Και το θέμα μπορεί να είναι η Καραϊβική!» Ήδη το έβλεπε με τη φαντασία της. «Θα υπάρχουν πυρσοί κατά μήκος της παραλίας και ζωντανή μουσική. Θα γίνονται δεκτοί μόνο κατόπιν πρόσκλησης, φυσικά. Αυτό είναι απαραίτητη προϋπόθεση για να πετύχει ένα πάρτι».

«Είμαι σίγουρος πως θα είναι το πάρτι της χρονιάς», είπε γελώντας ο μπαμπάς της. «Και ποιους θα καλέσεις;»

Η Ιβ σκέφτηκε τη Λάιλα και τον Όλι, τη Ρι και τον Μαξ, και την Πόλι. Είχε, όμως, τη δυσάρεστη αίσθηση πως κανένας τους δε θα ήθελε να έρθει.

«Μόνον τους καλύτερους», είπε με ύφος.

Θα πρέπει να το κάνω ιδιαίτερα εντυπωσιακό, για να μην μπορούν να πουν «όχι», σκέφτηκε φουριόζα.

Ξανακάθισε και έδωσε τη ζώνη ασφαλείας, ενώ ονειρευόταν την τέλεια βραδιά που θα διοργάνωνε. Αυτό θα ήταν το καλύτερο πάρτι της!

Κουδούνισε το τηλέφωνο του μπαμπά της. Κοίταξε το νούμερο στην οθόνη και απάντησε: «Έλα, πες μου».

Η Ιβ δεν μπορούσε να καταλάβει τι έλεγαν από την άλλη άκρη της τηλεφωνικής γραμμής, η φωνή, όμως, ακουγόταν αγχωμένη. Ο πατέρας της σκυθρώπιασε.

«Κανόνισέ το εσύ, Μονρό», είπε απότομα. «Δεν μπορώ να ασχοληθώ μ' αυτό. Κάνε τη δουλειά σου, αλλιώς θα χρειαστεί να βρω κάποιον άλλον να την κάνει. Έγινα κατανοητός;»

Η Ιβ, ονειροπολώντας, ξαναδίπλωσε τα καινούργια της ρούχα, ενώ στο μυαλό της στριφογυρνούσε το πάρτι.

«Να πάρει, Μονρό! Αυτό θα μας πάει εβδομάδες πίσω, αν όχι μήνες! Έχεις ιδέα πόσο θα μου κοστίσει μια τέτοια καθυστέρηση;»

Η φωνή του πατέρα της όλο και δυνάμωνε. Μερικές φορές μπορούσε να γίνει πολύ σκληρός, σκέφτηκε η Ιβ και λυπήθηκε λιγάκι τον συνομιλητή του.

Ο μπαμπάς της χαλάρωσε τη γραβάτα του με μια γρήγορη, θυμωμένη κίνηση. «Αν αυτό δε λυθεί μες στο Σαββατοκύριακο, δεν κινδυνεύει μόνο το δικό σου κεφάλι, Μονρό. Θα με βρεις μπροστά σου. Δεν τελειώσαμε».

Προς μεγάλη έκπληξη της Ιβ, ο μπαμπάς της πέταξε το τηλέφωνό του με τόση δύναμη, που εκείνο αναπήδησε από το κάθισμα στο πάτωμα. Απ' ό,τι φαινόταν, είχε προκύψει κάποιο σοβαρό πρόβλημα.

Η Ιβ έδωξε αμέσως αυτή τη σκέψη από το μυαλό της. Δεν υπήρχε περίπτωση να μη βρει ο μπαμπάς της τη λύση στο πρόβλημα που προέκυψε. Πάντα τα κατάφερνε. Όλοι το γνώριζαν αυτό.

Η Ιβ έπαιξε αφηρημένα με το χρυσό ρολόι που είχε αγοράσει στο Παρίσι. Πόσο ωραίο έδειχνε στο χέρι της, όταν το δοκίμαζε στο κατάστημα! Τώρα, στο τραχύ φως της αίθουσας, έδειχνε φτηνό.

Περιεργάστηκε τ' αγόρια της τάξης της. Αν ήθελε το πάρτι της να έχει επιτυχία, χρειαζόταν συνοδό. Και έπρεπε να είναι ο καλύτερος. Το πιο όμορφο αγόρι της τάξης.

Το πανέμορφο ξανθό κεφάλι του Όλι Ράιτ είχε γείρει προς το καστανό της Λάιλα Μάρεϊ και το αγόρι γελούσε με κάτι που του έλεγε η κοπέλα του. Η Ιβ ένιωσε μέσα της να ξυπνά ένας παλιός, γνώριμος θυμός. Αυτή έπρεπε να τα έχει φτιάξει με το πιο δημοφιλές αγόρι και όχι η Λάιλα. Τώρα πια δεν υπήρχε περίπτωση να συμβεί αυτό. Για άλλη μια φορά η Ιβ ευχήθηκε να μην είχε πατήσει ποτέ το πόδι της η Λάιλα στο Χάρτσαϊντ Μπέι και να μην της είχε χαλάσει τα καλοστημένα σχέδιά της. Όποιος είχε έστω και λίγο μυαλό μπορούσε να καταλάβει πόσο ταιριαστοί θα ήταν η Ιβ και ο Όλι.

Όυτε ο Μαξ Χολμς. Σε είδαμε κι εσένα, σκέφτηκε η Ιβ, κοιτώντας τον Μαξ να περνάει ράθυμα το χέρι του μέσα στα πυκνά μαύρα μαλλιά του και να της κλείνει το μάτι παιχνιδιάρικα, όπως πίστευε. Μπα, περισσότερο μελάς μού ήσουν παρά ευχαρίστηση.

Ο Ράιαν Τζέιμσον είχε ακουμπήσει το πιγούνι του πάνω στο θρανίο και έριχνε κρυφές ματιές στη Λάιλα πίσω από την υπερβολικά μακριά φράντζα του. Άλλος ένας που την έχει πατήσει με το καινούργιο κορίτσι, σκέφτηκε η Ιβ θυμωμένα. Ο Ράιαν παραήταν εκνευριστικός για ν' αρχίσει να βγαίνει μαζί του. Κι όσο για τα υπόλοιπα αγόρια της τάξης, ήταν όλα το ίδιο φωνακλάδικα, εκνευριστικά και ανόητα όσο τη μέρα που τα γνώρισε. Δεν είχαν αλλάξει καθόλου μέσα στα χρόνια που πέρασαν.

Τότε το βλέμμα της έπεσε στον Τζος Τέιλορ. Κι όμως, να κάποιος που είχε βελτιωθεί, συνειδητοποίησε. Όλα αυτά τα χρόνια ο Τζος ήταν ένας άχαρος σπασίκλας που συνεχώς κάτι μουτζούρωνε στο μπλοκ ζωγραφικής του και ποτέ δεν έλεγε κουβέντα σε κανέναν. Ούτε τώρα του έπαιρνες εύκολα λέξη, η γυμνασμένη πλάτη του, όμως, και τα κοντά μαλλιά του σε συνδυασμό με τα άχαρα γυαλιά του του έδιναν ένα στιλ.

Ο Τζος, νιώθοντας πάνω του το βλέμμα της, στράφηκε και της το ανταπέδωσε. Τα πράσινα μάτια του ήταν γεμάτα απορία. Η Ιβ αναστατώθηκε. Ο Τζος ήταν έξυπνος και γοητευτικός. Τώρα που το καλοσκεφτόταν, ποτέ δεν είχε ακούσει να ενδιαφέρεται για κάποιο κορίτσι. Ήταν κάπως μυστηριώδης κι αυτό τον έκανε ακόμη πιο γοητευτικό.

Μπορούσε να τον ερωτευτεί;

Η Ιβ δεν ήταν σίγουρη πως είχε ερωτευτεί ποτέ πραγματικά κάποιον. Τα είχε φτιάξει με διάφορα αγόρια, πάντα όμορφα, με το που περνούσε, όμως, ο αρχικός ενθουσιασμός, έχανε το ενδιαφέρον της. Εδώ και πολύ καιρό είχε αποφασίσει πως αυτή η σπίθα για την οποία μιλούσαν τόσα ερωτικά τραγούδια δεν ήταν παρά ένας μύθος. Έρωτας είναι να κάνεις τις πιο συμφέρουσες επιλογές, τελεία και παύλα.

Κι αν δε σου αρέσει με τον Τζος; αναρωτήθηκε, ενώ κοίταζε το πίσω μέρος του σκυμμένου κεφαλιού του και φανταζόταν την αίσθηση των κοντοκουρεμένων μαλλιών του στα δάχτυ-

λά της. Ήταν σίγουρη πως μπορούσε να τον κάνει να την ερωτευτεί. Και μπορούσε και η ίδια να συνηθίσει την παρέα του. Θα τα κατάφερνε.

Καλύτερα να έθετε αμέσως σε εφαρμογή το σχέδιο «φλερτ», χωρίς άλλη καθυστέρηση. Θα έκανε τις σωστές κινήσεις και ο Τζος θα ήταν το βραβείο της.

Χτύπησε το κουδούνι για διάλειμμα. Η Ιβ άρπαξε την τσάντα της και, σπρώχνοντας τους συμμαθητές της, προσπάθησε να προλάβει τον Τζος στον διάδρομο, για να του ανοίξει συζήτηση.

«Γεια σου, Τζος», είπε όσο πιο σαγηνευτικά μπορούσε.

Ο Τζος την κοίταξε ξαφνιασμένος. Με μια αποφασιστική κίνηση, πέρασε το σακίδιό του στους ώμους του κι έσπρωξε τα γυαλιά του ψηλά στη μύτη του. «Γεια», τη χαιρέτησε αδέξια.

Η Ιβ του χαμογέλασε. Ήταν ψηλός και γλυκούλης. Το σχέδιό της της φαινόταν όλο και καλύτερο.

«Έδειχνες πολύ απορροφημένος σ' αυτό που έκανες», τον πείραξε, ζαρώνοντας παιχνιδιάρικα τη μύτη της. «Δεν ξέρω πώς τα καταφέρνεις και συγκεντρώνεσαι μέσα σ' εκείνη την αρκουδότρυπα».

Ο Τζος ανασήκωσε τους ώμους του. «Α, έχω συνηθίσει πια τα ζώα».

Η Ιβ τρεμόπαιξε τα βλέφαρά της. Λιγάκι. Δεν ήθελε η πρόθεσή της να είναι τόσο εμφανής. «Είμαι κι εγώ ένα απ' αυτά;» τον ρώτησε γλυκά.

«Μπα, μάλλον τίγρη θα σ' έλεγα».

Για μια στιγμή, η Ιβ ένιωσε ανασφάλεια. «Δεν είμαι και τόσο σίγουρη για το αν αυτό είναι καλό ή κακό», του είπε και πίεσε τον εαυτό της να γελάσει.

Ο Τζος έδειξε ανήσυχος. «Συγγνώμη, δεν είχα σκοπό να σε προσβάλω ή κάτι τέτοιο... Απλώς, με ξάφνιασε η ερώτησή σου. Η ζωολογία δεν είναι το φόρτε μου».

Το γέλιο της Ιβ ήταν αληθινό αυτή τη φορά. Πρόσθεσε και

το «αστείος» στον κατάλογο με τα προτερήματα του Τζος, που όλο και μεγάλωνε. «Μου φαίνεται πως οι τίγρεις είναι πιο ωραίες από τις αρκούδες», είπε κατσουφιάζοντας επιτηδευμένα.

«Οπωσδήποτε», συμφώνησε ο Τζος, που έδειξε να ανακουφίζεται διαπιστώνοντας πως δεν είχε παρεξηγηθεί.

Η Ιβ πέρασε τα δάχτυλά της στα μαλλιά της. Τα αγόρια πάντα τα έβρισκαν υπέροχα. Ήταν σίγουρη πως είδε τα βλέφαρα του Τζος να τρεμοπαίζουν. «Άσε που τα χρώματά μου ταιριάζουν περισσότερο με τίγρης», είπε σκεφτική, ικανοποιημένη με την εντύπωση που έδινε.

«Υπάρχουν βέβαια και αρκούδες στη Βολιβία με κοκκινωπό τρίχωμα».

«Αλήθεια;» ρώτησε η Ιβ ξαφνιασμένη, βλέποντας το σοβαρό ύφος που είχε πάρει ο Τζος.

Τώρα ήταν η σειρά του Τζος να βάλει τα γέλια. «Πλάκα έκανα».

Η Ιβ δεν ήταν σίγουρη αν την κορόιδευε ή όχι. Πήρε μια βαθιά ανάσα και του χάρισε το πιο εκθαμβωτικό της χαμόγελο.

«Και βρυχώμαι χειρότερα απ' ό,τι δαγκώνω;» τον ρώτησε φιλάρεσκα.

«Δεν μπορώ να σου πω», της είπε ο Τζος χαμογελώντας. «Δε σ' έχω ακούσει να βρυχάσαι».

Έστριψαν στον διάδρομο με κατεύθυνση τις τάξεις των μαθηματικών. Κι εκεί η Ιβ συνάντησε τον τελευταίο άνθρωπο στον κόσμο που ήθελε να δει.

«Γεια σου, Τζος!» Η Λάιλα κούνησε απλώς το κεφάλι της στην Ιβ. «Ιβ».

«Λάιλα», είπε εκείνη σφιγμένη.

Ο Τζος χαμογέλασε πλατιά στη Λάιλα. «Τι γίνεται;»

«Μια χαρά», αποκρίθηκεα, ανταποδίδοντας το θερμό χαμόγελο. «Για Δευτέρα πρωί δηλαδή. Τι συζητάτε εσείς οι δύο;»

«Για αρκούδες και τίγρεις, κυρίως», είπε ο Τζος.

«Τρελάρα!» τον πείραξε η Λάιλα γελώντας.

Η Ιβ συνειδητοποίησε έντρομη πως τα αυτιά του Τζος είχαν γίνει κόκκινα. Τότε κατάλαβε γιατί ο Τζος δεν τα έμπλεκε με καμία κοπέλα· γιατί αυτή που του άρεσε είχε ήδη σχέση.

Στον Τζος άρεσε η Λάιλα!

Η Ιβ ένωσε να της ανεβαίνει το αίμα στο κεφάλι. Πρώτα ο Όλι, μετά ο Ράιαν και τώρα ο Τζος! Πώς κατάφερε να τραβάει την προσοχή όλων των αγοριών; Δεν ήταν δα και καμιά καλλονή. Εντάξει, καλή ήταν, υπήρχαν, όμως, και πιο όμορφα κορίτσια στο σχολείο.

Η Ιβ έπιασε κτητικά τον Τζος από το μπράτσο. Εκείνος έδειξε να παραξενεύεται, ωστόσο δεν τράβηξε το χέρι του.

«Καλή η κουβεντούλα σας», είπε ξινισμένα, «έχουμε, όμως, κι ένα μάθημα που μας περιμένει. Πάμε;»

Η Λάιλα χαμογέλασε πλατιά. «Τι βλακεία μου που το ξέχασα». Έκανε μια μικρή υπόκλιση και άπλωσε το χέρι της μπροστά από την Ιβ. «Μετά από εσάς, Υψηλοτάτη».

Η Ιβ, που έβραζε απ' το κακό της, έσυρε κυριολεκτικά τον Τζος στην τάξη των μαθηματικών σαν να τραβούσε σκυλάκι από το λουρί. Ωστε η Λάιλα Μάρει ήθελε παιχνιδάκια! Ε, αυτή τη φορά το καινούργιο κορίτσι την είχε βαμμένη!

ΤΡΙΑ

Η Ιβ έφαγε το μεσημεριανό της όσο πιο γρήγορα μπορούσε. Σ' ένα τραπέζι δίπλα στην πόρτα, ο Τζος τελείωνε ένα σάντουιτς και μάζευε την τσάντα του. Μόλις βγήκε από την καντίνα, η Ιβ τον ακολούθησε από απόσταση.

Πολλά παιδιά έφευγαν από το κτίριο στο μεσημεριανό διάλειμμα. Η Ιβ ανακατεύτηκε με το πλήθος που συνωστιζόταν στις διπλές πόρτες. Ο Τζος ήταν ήδη αρκετά πιο μπροστά της και με τα μακριά του πόδια κατέβηκε τα σκαλιά που οδηγούσαν έξω από το σχολείο και κάτω, στον κεντρικό δρόμο.

Η Ιβ έριξε μια γρήγορη ματιά στο είδωλό της σε μια βιτρίνα. Βασική προϋπόθεση για να συνεχίσει ήταν να δείχνει όμορφη. Το ζεστό αεράκι είχε κάνει τα χλομά της μάγουλα να ροδίσουν, τα χείλη της, όμως, ήταν ξηρά και τα μαλλιά της ελαφρώς ανακατεμένα. Εντάξει τα μαλλιά, αποφάσισε η Ιβ, έπρεπε, όμως, να κάνει κάτι με τα χείλη. Στα αγόρια άρεσαν τα απαλά, προκλητικά χείλη. Έβγαλε το αγαπημένο της λιπ γκλος και το άπλωσε με δύο κινήσεις. Πολύ καλύτερα.

Προς μεγάλη της απογοήτευση, όταν κοίταξε ξανά μπροστά, συνειδητοποίησε πως ο Τζος είχε εξαφανιστεί. Αναστατωμένη, έτρεξε πάνω κάτω στον δρόμο, κοίταξε μέσα στα μαγαζιά και μετά το χρυσό ρολόι της. Δεν είχε χρόνο για χάσιμο. Σύντομα θα έπρεπε να επιστρέψει στην τάξη. Μα πού είχε εξαφανιστεί;

Απελπισμένη, πήρε τον δρόμο για την παραλία. Το θαλασσινό αεράκι τη χτύπησε στο πρόσωπο και φύσηξε τα μαλλιά της προς τα πίσω. Ξαφνικά, προς μεγάλη της ανακούφιση, είδε τον Τζος να κάθεται στην ακτή, με σκυμμένο το κεφάλι και το σακίδιό του ακουμπισμένο δίπλα του.

Φροντίζοντας να έχει πάντα το πρόσωπό της κόντρα στον άνεμο –τσουλούφια κολλημένα στο λιπ γκλος δεν ήταν ό,τι καλύτερο–, ίσωσε την πλάτη της και προχώρησε με αποφασιστικά βήματα.

Ο Τζος ζωγράφιζε. Η Ιβ στάθηκε πίσω του και κοίταξε πάνω από τον ώμο του το μολύβι του που σχημάτιζε το περίγραμμα ενός γλάρου. Το πουλί πετούσε πάνω από την αμμουδιά με ανοιχτά φτερά. Ήταν τόσο ζωντανό, που νόμιζες πως από στιγμή σε στιγμή θα ξεπηδούσε από το μπλοκ κρίζοντας. Εντυπωσιάστηκε.

Στην μπροστινή σελίδα ήταν το πορτρέτο μιας κοπέλας που γελούσε. Η Ιβ ίσα που το είδε, καθώς ο Τζος γυρνούσε τις σελίδες του μπλοκ ψάχνοντας μια άδεια, κατάλαβε, όμως, ποια ήταν.

Η Λάιλα Μάρεϊ πάλι.

Πότε θα σταματούσε να μπερδεύεται στα πόδια της;

Ξέρω περισσότερους τρόπους να ρίξω ένα αγόρι απ' όσους μπορείς να φανταστείς, καινούργιο κορίτσι, σκέφτηκε κι ένιωσε τον ανταγωνισμό σαν καυτή λάβα να ξεχύνεται στις φλέβες της. Όταν θα έχω τελειώσει με τον Τζος, θα είναι παιχνιδάκι στα χέρια μου.

Η Ιβ ήξερε ακριβώς πώς να πιάσει στα δίχτυα της κάποιον σαν τον Τζος. Ξύσε την επιφάνεια κάθε αγοριού, είτε είναι άνετος είτε σπασικλάκι, και θα διαπιστώσεις πως όλοι είναι ίδιοι. Αν κινηθείς σωστά, μέσα σε ελάχιστο χρόνο όλα τα αγόρια σέρνονται στα πόδια σου, σαν κουτάβια που σε παρακαλούν να τους χαϊδέψεις την κοιλίτσα. Αλήθεια, πόσο αξιοθρήνητο!

Κανόνας πρώτος: κολάκεψέ τους.

«Τι φανταστικός γλάρος!» είπε με ενθουσιασμό. Δε χρειά-

στηκε να προσποιηθεί· το σχέδιό του ήταν πολύ καλό. «Είσαι μεγάλο ταλέντο, Τζος».

Εκείνος έκλεισε το μπλοκ του ξαφνιασμένος που έβλεπε την Ιβ να στέκεται εκεί. «Σ’ ευχαριστώ», είπε. «Τι κάνεις εδώ;»

Η Ιβ ήξερε τους κανόνες τόσο καλά, λες και τους είχε μπροστά της. *Κανόνας δεύτερος: πρόσθεσε λίγο μυστήριο.*

Στράφηκε και κοίταξε τη θάλασσα, απομακρύνοντας κάθε τόσο τα μαλλιά της από το πρόσωπό της. «Μερικές φορές έρχομαι εδώ για να σκεφτώ», είπε με το πιο σοβαρό ύφος της. «Το σχολείο μού δημιουργεί άγχος. Η θάλασσα με βοηθάει να ξεκαθαρίσω τις σκέψεις μου».

«Κι εμένα», της είπε, κοιτώντας την τώρα με ενδιαφέρον.

Τα αγόρια είναι τόσο προβλέψιμα. Όπου να ’ναι θα περνούσε και στη φάση του... κουταβιού.

«Να καθίσω μαζί σου;» τον ρώτησε, ρίχνοντάς του μια λοξή ματιά.

Ο Τζος άπλωσε το παλτό του στην άμμο και της έκανε νόημα να καθίσει δίπλα του. «Έχει την καλύτερη θέα».

Πράγματι, η θέα ήταν υπέροχη. Μπροστά τους τα κύματα κουλουριάζονταν και έσκαγαν με ορμή στην άμμο, μια κίνηση που σε ηρεμούσε. Αν δε μαινόταν κι αυτή η άνιση μάχη ανάμεσα στα μαλλιά της και στον αέρα, η Ιβ θα μπορούσε να πει πως το διασκέδαζε κιόλας.

Κανόνας τρίτος, σκέφτηκε. Κάν’ του ερωτήσεις. Πάρα πολλές ερωτήσεις.

«Έρχεσαι συχνά εδώ;»

Εκείνος έγνεψε καταφατικά και άνοιξε πάλι το μπλοκ του. «Συνεχώς».

Η Ιβ στράφηκε για να τον κοιτάξει κατάματα. Ο Τζος είχε υπέροχα μάτια. Καταπράσινα και λαμπερά. Έβαλε την ψυχή της στην επόμενη ερώτηση.

«Τι κάνει αυτό το μέρος τόσο ξεχωριστό για σένα;»

Ο Τζος έπαιξε αμήχανα με το μπλοκ του και η Ιβ ένιωσε να την πλημμυρίζει η χαρά. Δεν άντεχε να τον κοιτάζει κατάματα. Αυτό ήταν κάτι που είχε δουλέψει πολύ. Καλόπιασέ τον για να μη φοβηθεί. Κάν' τον να καταλάβει πως μπορεί να κοιτάζει όσο θέλει.

«Ίσως αυτό που το κάνει τόσο ξεχωριστό και για σένα», της απάντησε. Το κεφάλι του ήταν σκυμμένο πάνω από μια σελίδα, όπου με το μολύβι του τραβούσε γραμμές με γρήγορες κινήσεις. «Η γαλήνη που έχει. Το μεγαλείο».

Το «μεγαλείο» ήταν μια ωραία λέξη. Άρεσε στην Ιβ. Έγειρε απαλά στον ώμο του. «Και τώρα τι ζωγραφίζεις;»

«Κάτι που δουλεύω εδώ και καιρό». Κοκκίνισε και ξαφνικά έδειξε ν' αγχώνεται. «Θέλεις να δεις;»

Ακούμπησε το χέρι της στο μπράτσο του. «Μ' ενδιαφέρει πολύ να δω ό,τι θέλεις να μου δείξεις, Τζος».

Της έδειξε τη ζωγραφιά του εμφανώς αμήχανος. Η Ιβ, κατάπληκτη, είδε τα μικρά καρέ, τα μπαλόνια με τις λέξεις, τη ζωντάνια των εικόνων. «Ζωγραφίζεις κόμικς;» ρώτησε.

«Μια εικονογραφημένη νουβέλα», της είπε κάπως σφιγμένος κι έκλεισε απότομα το μπλοκ του.

Η Ιβ κατάλαβε πως τον είχε πιέσει περισσότερο απ' όσο έπρεπε. Ο Τζος θα της ξεγλιστρούσε, αν δεν ήταν προσεκτική. Έτσι, άλλαξε τακτική.

«Δεν ήξερα πως υπάρχει διαφορά ανάμεσα στα δύο», βιάστηκε να πει. «Δεν ξέρω τίποτε για τις εικονογραφημένες νουβέλες. Δεν είχα σκοπό να σε προσβάλω».

Χαμήλωσε το βλέμμα της και κοίταξε τα χέρια της, ελπίζοντας πως έτσι θα έδειχνε μετανιωμένη, και περίμενε τη στιγμή που ο Τζος θα χαλάρωνε ξανά.

«Τα κόμικς είναι για παιδιά», της εξήγησε ένα λεπτό μετά. «Οι εικονογραφημένες νουβέλες είναι κάτι άλλο. Θα σου δείξω τι εννοώ».

Άνοιξε ξανά το μπλοκ του σε μία από τις κεντρικές σελίδες,

γεμάτη με χοντρές μαύρες γραμμές. Η Ιβ ένωσε ανακουφισμένη. Ακόμη τον κρατούσε στα δίχτυα της.

Καθώς ο Τζος της εξηγούσε το σκεπτικό πίσω από τη νουβέλα –κάτι για μια αναζήτηση σε μια μαγική χώρα–, η Ιβ στο μυαλό της ετοιμάζε τον τέλειο συνδυασμό ρούχων που θα φορούσε ο Τζος στο πάρτι της. Θα έπρεπε τα ρούχα του να ταιριάζουν με το φόρεμά της, όχι, όμως, και να βγάζουν μάτι. Έπρεπε απλώς να δίνουν τη σωστή αίσθηση. Μια ιδέα γαλαζίου κάπου. Στις κάλτσες του;

«Τι σκέφτεσαι;» Ο Τζος την κοιτούσε με προσδοκία. Η Ιβ ανοιγόκλεισε τα βλέφαρά της ξαφνιασμένη.

«Συμφωνώ!» είπε μ' ένα γελάκι.

Εκείνος την κοίταξε κάπως μπερδεμένος. «Εννοώ πώς σου φαίνεται η ιδέα οι ήρωες της ιστορίας μου να έχουν σκοτεινό παρελθόν».

Ουπς! Το βλέμμα της Ιβ έπεσε πάνω στην ψηλή φιγούρα με τον μανδύα που ανέμιζε πίσω, στο κεντρικό καρέ που της έδειχνε ο Τζος. Ο τύπος έδειχνε αρκετά σκοτεινός, σωστά;

«Δηλαδή συμφωνώ να έχουν σκοτεινό παρελθόν!» είπε και σούφρωσε λίγο τα χείλη της.

Ο Τζος κοίταξε ξανά το σκίτσο. «Το ίδιο πιστεύω κι εγώ», είπε κάπως στυφά. «Δε νομίζω πως ο ήρώας μου έπαιξε με γατάκια όταν ήταν μικρός».

Τα πράγματα δεν πήγαιναν και τόσο ομαλά όσο έλπιζε η Ιβ. Ήταν ώρα να κινηθεί πιο αποφασιστικά. Τεντώθηκε και ακούμπησε το χέρι της ελαφρά πάνω στο μπράτσο του.

«Την έπιασες πολύ καλά τη σκοτεινή του πλευρά, Τζος», είπε σοβαρά. «Νομίζω πως είσαι πολύ καλός σ' αυτό που κάνεις. Να σου πω την αλήθεια, εντυπωσιάστηκα. Μήπως ενδιαφέρεσαι να το εκδώσεις;»

Εκείνος την κοίταξε σκεφτικός. «Μακάρι να μπορούσα. Βρίσκομαι, όμως, ακόμη σε πολύ πρώιμο στάδιο».

Η Ιβ του έσφιξε το μπράτσο πάνω από την μπλουζα. «Ο μπαμπάς μου έχει πάρα πολλούς γνωστούς στον χώρο των εκδόσεων», είπε με σταθερή φωνή. «Θα του πούμε να τηλεφωνήσει σε κάποιον και να του ζητήσει να ρίξει μια ματιά. Αυτό εδώ αξίζει να εκδοθεί».

Τα μάτια του Τζος γούρλωσαν. «Σοβαρολογείς;»

Ο μπαμπάς ξέρει έναν σωρό κόσμο, σκέφτηκε η Ιβ. Σίγουρα ανάμεσά τους θα υπάρχουν και κάποιοι εκδότες. Δεν ήταν από αυτές που θα άφηναν την αλήθεια να τους χαλάσει τη δουλειά. «Ποτέ στη ζωή μου δεν ήμουν πιο σοβαρή», τον διαβεβαίωσε.

Ο Τζος έδειχνε ακόμη πιο όμορφος, όταν χαιρόταν. «Αυτό είναι φανταστικό, Ιβ!» τραύλισε. «Εσύ είσαι... είσαι φανταστική!»

Η Ιβ του χάρισε το πιο γλυκό της χαμόγελο, γέρνοντας στο πλάι το κεφάλι της. «Έχεις ταλέντο, Τζος», του είπε με ειλικρίνεια. «Εγώ απλώς σου κάνω μια διευκόλυνση».

«Μείνε ακίνητη», της είπε εκείνος ξαφνικά, σκαλίζοντας την τσέπη του. «Θα σε ζωγραφίσω. Μπορώ να σε βάλω στην ιστορία μου, αν θέλεις».

Η καρδιά της Ιβ χοροπήδησε στο στήθος της. «Θέλεις να με ζωγραφίσεις;»

«Το κάνω ήδη. Μην κουνάς το κεφάλι σου».

Τα δάχτυλα του Τζος άρχισαν να πετάνε πάνω στο χαρτί, τραβώντας γραμμές και δημιουργώντας σκιές, κάνοντας περιγράμματα και τέμνοντας ευθείες, μέχρι που σχηματίστηκε μια φιγούρα. Έπειτα, γύρισε το μπλοκ προς το μέρος της και της έδειξε το σκίτσο. «Σου αρέσει;»

Η Ιβ δεν ήταν σίγουρη πως αναγνώριζε τον εαυτό της. Η κοπέλα που ο Τζος είχε σχεδιάσει ήταν δυνατή και πανέμορφη, με λαμπερά μαλλιά και μεγάλα μάτια. Φορούσε μια γυαλιστερή ολόσωμη φόρμα που αγκάλιαζε τις καμπύλες του σώματός της. Της άρεσε. Αν ένιωθε πως ήταν έτσι, έστω και λίγο, θα μπορούσε να κατακτήσει ολόκληρο τον κόσμο.

Ο Τζος έκλεισε ξανά το μπλοκ. «Είναι μόνο ένα προσχέδιο», είπε ντροπαλά. «Την επόμενη φορά θα το δουλέψω καλύτερα».

Η Ιβ κοίταξε τα καταπράσινα μάτια του. Ήταν υπέροχος. Ήταν το τέλειο αγόρι γι' αυτήν από κάθε άποψη. Πώς δεν το είχε καταλάβει πιο πριν; Έπρεπε να τον παγιδεύσει. Τώρα αμέσως.

Στο μυαλό της ξαναγύρισε ο τρίτος κανόνας: *Κάν' του ερωτήσεις.*

«Και δε μου λες, Τζος», του είπε με ύφος όσο μπορούσε πιο ζεστό και καλόβολο, «πού μένεις;»

Ο Τζος έχωσε το μπλοκ στο σακίδιό του. «Στην παλιά πόλη».

Η Ιβ ενθουσιάστηκε. Ήταν η πρώτη φορά που γνώριζε κάποιον ο οποίος έμενε σ' εκείνη την περιοχή με τα παλιά φαγωμένα από την αλμύρα σπίτια και τα σκοτεινά λιθόστρωτα σοκάκια. «Τι γλυκό!» είπε εγκάρδια. «Στα ψαράδικα; Βάζω στοίχημα πως η μητέρα σου έχει φτιάξει ένα πανέμορφο σπίτι. Αυτά τα μικρά, παλιά σπίτια είναι τόσο χαριτωμένα!»

Ο Τζος τράβηξε το παλτό του, όπου πάνω του καθόταν η Ιβ, τόσο απότομα, που παραλίγο να πέσει πίσω.

«Γιατί δε μένεις κι εσύ σ' ένα τέτοιο;» της είπε και σηκώθηκε. «Καλύτερα να πηγαίνουμε, γιατί θ' αργήσουμε στο σχολείο».

«Μα...»

Εκείνος είχε ήδη απομακρυνθεί από την παραλία με το κεφάλι του χωμένο μέσα στον γιακά του παλτού του και τα χέρια του τυλιγμένα γύρω από το σακίδιό του. Η Ιβ, έτσι όπως έτρεχε για να τον προλάβει, είχε την αίσθηση πως δεν έφυγε μόνο το παλτό του κάτω από τα πόδια της. Ένιωθε πως και η άμμος ήταν κάπως ασταθής.

Μήπως ήδη τα είχε θαλασλώσει με τον Τζος;

Η ζωή, ο έρωτας και όλα τα άλλα...

Η Ιβ έχει φαινομενικά την τέλεια ζωή, αλλά ένα μεγάλο μυστικό δεν την αφήνει να τη χαρεί. Τι της συμβαίνει; Αγνοώντας τα συναισθήματά της, η Ιβ αποφασίζει να οργανώσει το καλύτερο πάρτι όλων των εποχών. Δεν ξέρει όμως ότι την περιμένει μια τραγωδία που θα την κάνει να συνειδητοποιήσει ότι πρέπει να πάρει το μεγαλύτερο ρίσκο της ζωής της και να αποκαλύψει την αλήθεια που αρνιόταν να αποδεχτεί τόσο καιρό.

**ΜΗ ΧΑΣΕΤΕ
ΚΑΙ ΤΑ ΑΛΛΑ ΒΙΒΛΙΑ
ΤΗΣ ΣΕΙΡΑΣ HEARTSIDE BAY!**

Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ

www.psichogios.gr

ISBN: 978-618-01-1410-2

9 786180 114102

ΚΩΔ. ΜΗΧΗΣΗΣ: 15710